

ČESKÁ REPUBLIKA

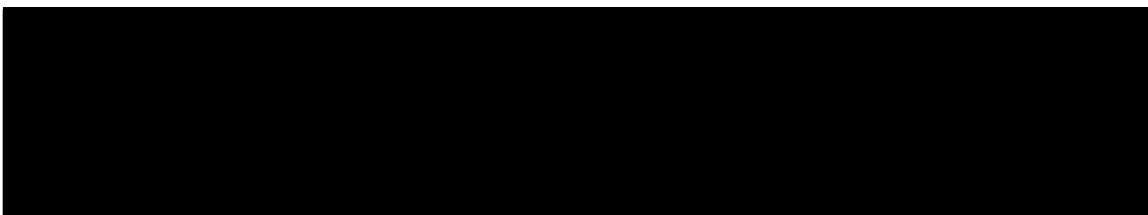
ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jiřiny Roubíčkové a soudců JUDr. Marie Cvachové a Mgr. Mileny Vránkové ve veřejném zasedání konaném dne 11. června 2014 projednal odvolání, které proti rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 30.01.2014 č. j. 13T 67/2013-154 v trestní věci obžalovaného [redacted] nezaměstnaného, trvale bytem [redacted] zdržujícího se na adrese [redacted] t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Praha - Ruzyně, podala v neprospěch obžalovaného státní zástupkyně OSZ v Táboře a rozhodl o něm **t a k t o :**

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu se k odvolání státní zástupkyně OSZ v Táboře napadený rozsudek zrušuje v celém výroku o uloženém trestu.

Podle § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. řádu nově rozhodnuto **t a k t o :**

Obžalovaný

se při nezměněném výroku o vině

o d s u z u j e

za přečin krádež podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku a za sbíhající se přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. c), odst. 2 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Příbrami ze dne 29.11.2013, č. j. 3T 192/2013 – 135,

podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, za užití § 43 odst. 2 a § 45 odst. 1 tr. zákoníku ke společnému souhrnnému trestu odnětí svobody v délce **10 (deseti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 75 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu pobytu v obvodu Okresního soudu v Táboře na dobu **2 (dvou) let**.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se ruší výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Příbrami ze dne 29.11.2013 č.j. 3T 192/2013-135, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Ostatní výroky napadeného rozsudku uvedené pod body I., II. zůstávají tímto rozhodnutím nedotčeny.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Táboře byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, jehož se dopustil způsobem ve výroku napadeného rozsudku popsáním. Za tento přečin a sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. c) odst. 2 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem OS Příbram ze dne 29.11.2013 č. j. 3T 192/2013-135 mu byl podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 2 a § 45 odst. 1 tr. zákoníku uložen společný souhrnný trest odnětí svobody v trvání 21 měsíců s tím, že podle § 84 a 85 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 roky za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným. Podle § 75 odst. 1 tr. zákoníku pak obžalovanému byl uložen trest zákazu pobytu v obvodu Okresního soudu v Táboře na dobu 2 roky. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku pak soud zrušil výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Příbrami ze dne 29.11.2013 č. j. 3T 192/2013-135, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Rozsudek soudu I. stupně právní moci nenabyl, neboť proti výroku o uloženém trestu podala odvolání státní zástupkyně OSZ v Táboře, a to v neprospěch obžalovaného.

V písemně zpracovaném odvolání státní zástupkyně vyslovila souhlas s tím, že obžalovanému byl ukládán společný souhrnný trest a to s ohledem jednak na předchozí odsouzení obžalovaného trestním příkazem OS Praha-východ ze dne 31.07.2013 č. j. 1T 168/2013-51, jakož i odsouzení z trestního příkazu OS Příbram ze dne 29.11.2013 č. j. 3T 192/2013-135. Ztotožnila se též se závěry OS Tábor, že obžalovanému byl ukládán podle § 75 odst. 1 tr. zákoníku trest zákazu pobytu v obvodu Okresního soudu v Táboře. Namítala však, že nelze souhlasit s tím, že trest odnětí svobody byl obžalovanému ukládán jako podmíněně odložený. Obžalovaný je osobou, která je opakovaně odsuzována pro obdobnou trestnou činnost, opakovaně mu byly ukládány nepodmíněné tresty odnětí svobody, když z posledního výkonu trestu odnětí svobody se navrátil 17.05.2012. V trestné činnosti pak pokračoval, opakovaně se dopouštěl krádeží zboží v obchodech a nezabránilo mu v tom ani to, že byl přistižen. Přitom na krádeže byl dobře vybaven, měl tašku přizpůsobenou tomu, aby zboží pronesl tak, aby nebylo zachyceno zabezpečovacím zařízením. Proto s ohledem na všechny tyto skutečnosti považuje státní zástupkyně podmíněně odložený trest odnětí svobody za nepřiměřeně mírný a navrhl, aby odvolací soud zrušil výrok o trestu z napadeného rozsudku a sám nově rozhodl tak, že obžalovanému uloží společný souhrnný trest odnětí svobody vyměřený kolem poloviny zákonné trestní sazby uvedené v § 205 odst. 2 tr. zákoníku s tím, aby pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou. Současně navrhl, aby obžalovanému byl uložen trest zákazu pobytu v obvodu Okresního soudu v Táboře ve výměře, jak byl uložen soudem okresním.

Veřejné zasedání bylo konáno dne 11.06.2014 za splnění všech procesních podmínek v nepřítomnosti obžalovaného [REDAKCE] který zde byl zastoupen svým obhájcem. V rámci veřejného zasedání bylo dokazování doplněno o čtení aktuálního ORT obžalovaného, dále pak byl čten trestní příkaz OS Příbram ze dne 29.11.2013 č. j. 3T 192/2013-135, který nabyl právní moci dne 05.02.2014.

Po takto doplněném dokazování státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích – pobočky v Táboře odkázala na důvody podaného odvolání. Připomenula, že odvolání je podáváno v neprospěch obžalovaného do výroku o trestu, který se jeví být nepřiměřeně mírným za situace, kdy obžalovaný má 23 záznamů v ORT a je speciálním recidivistou ve vztahu k majetkové trestné činnosti. Proto navrhl zrušení výroku o trestu z napadeného rozsudku s tím, že by měl být a obžalovanému uložen společný souhrnný trest odnětí svobody v polovině zákonné trestní sazby § 205 odst. 2 tr. zákoníku, kdy pro výkon tohoto trestu by měl být obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou a dále, aby mu byl uložen trest zákazu pobytu v obvodu OS Tábor ve výměře, jak bylo vysloveno okresním soudem.

Obhájce pak navrhl i přes tu skutečnost, že obžalovaný je speciálním recidivistou, aby trest odnětí svobody byl obžalovanému ponechán jako trest podmíněně odložený, když ve

prospěch obžalovaného zde svědčí jednak okolnost jeho doznání k trestné činnosti a navíc v současné době se chce starat o své nově narozené dítě.

Rovněž tak obžalovaný ve své písemně formulované závěrečné řeči požádal, aby právě s ohledem na jeho rodinné poměry bylo ponecháno jeho podmíněné odsouzení v platnosti.

Krajský soud ve smyslu ust. § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal napadené rozhodnutí ve výroku o trestu a způsobu jeho výkonu, přezkumu podrobil taktéž i řízení, které jeho vydání předcházelo. Učinil tak závěr, že odvolání podané státní zástupkyní OSZ Tábor je důvodné a je namístě mu vyhovět.

Pokud jde o samotné řízení, jež bylo později završeno napadeným rozsudkem, odvolací soud závad neshledal, v tomto bylo postupováno zcela v souladu se všemi procesními normami, bylo plně respektováno právo obžalovaného na obhajobu. Ze strany procesního soudu došlo k řádnému provedení všech shromážděných důkazů významných pro výrok o vině, stejně jako výroku o trestu. Samotný důkazní materiál byl ve smyslu ust. § 2 odst. 5 tr. ř. shromážděn v rozsahu pro rozhodnutí potřebném a následně byl postupem podle § 2 odst. 6 tr. ř. odpovídajícím způsobem vyhodnocen jak v jednotlivostech, tak i v souhrnu a vzájemných vazbách. Na základě všech důkazů pak procesní soud plně po právu shledal obžalovaného vinným předmětným skutkem, který byl správně kvalifikován jako přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku. Ostatně vůči samotnému výroku o vině nebylo ze strany obžalovaného ani ze strany příslušného státního zastupitelství podáno odvolání.

Přezkumné povinnosti pak byl odvolacím soudem podroben výrok o trestu, který byl obžalovanému [REDAKCE] procesním soudem uložen a který se jeví být z důvodů uvedených v opravném prostředku státní zástupkyní OSZ v Táboře nepřiměřeně mírný. Odvolací soud musí konstatovat, že se ztotožňuje s argumenty uplatněnými v podaném odvolání a toto odvolání pak shledal důvodným. V první řadě má odvolací soud za to, že nelze jako polehčující okolnost na straně obžalovaného přeceňovat jeho doznání za situace, kdy s odcizenými věcmi byl přímo při činu přistižen pracovníky ochranky dané prodejny. Rovněž tak nelze přistoupit na argument, že na chování obžalovaného může mít pozitivní vliv změna jeho rodinných poměrů, jež je narození dítěte. Ani očekávané narození dítěte totiž obžalovanému nebránilo v tom, aby za situace, kdy byl z posledního výkonu trestu odnětí svobody propuštěn 28.01.2013, tak zhruba půl roku poté, tedy v krátkém časovém období se dopouští série další trestné činnosti majetkové povahy. V páčání trestné činnosti mu nezabránilo ani to, že byl při ní přistižen, byl si vědom, že je proti němu vedeno trestní řízení. S ohledem na tyto skutečnosti je nutno označit obžalovaného za osobu recidivující, která opakovaně páchá majetkovou trestnou činnost a náprava u jeho osoby je značně snížena, když si nevzal ponaučení ani z dříve mu ukládaných nepodmíněných trestů odnětí svobody. U obžalovaného je zcela zřetelné, že nerespektuje zákonem nastavené normy, dlouhodobě nevede řádný život a zcela prokazatelně inklinuje k páčání trestné činnosti. Za této situace nejsou u něho splněny předpoklady pro to, aby mu byl uložen trest odnětí svobody jako podmíněně odložený, ale je nutno v jeho případě již dát průchod trestní represí. Proto Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře jako odvolací soud zrušil ve výroku o trestu napadený rozsudek Okresního soudu v Táboře a nově rozhodl tak, že obžalovanému

uložil nepodmíněný trest odnětí svobody ve výši 10 měsíců. Tento trest ve své výměře je sice nižší nežli trest, jehož uložení se v odvolání domáhala státní zástupkyně OSZ Tábor, nicméně zde odvolací soud prvořadě zohledňuje výši škody, která byla obžalovaným způsobena. Stejně jako nalézací soud ukládal odvolací soud tento trest jako společný souhrnný za použití § 43 odst. 2 a 45 odst. 1 tr. zákoníku, když pokud jde o důvodnost tohoto postupu zcela odkazuje na odůvodnění soudu prvostupňového, které je v tomto ohledu zcela vyčerpávající a krajský soud se s ním plně ztotožňuje. Pokud jde o výkon uloženého trestu odnětí svobody, tak při splnění všech podmínek § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku byl obžalovaný pro jeho výkon zařazen do věznice s ostrahou. Zcela se odvolací soud ztotožnil se závěry soudu nalézacího pokud jde o ukládání trestu zákazu pobytu v obvodu Okresního soudu v Táboře na dobu 2 let ve smyslu ust. § 75 odst. 1 tr. zákoníku. Uložení tohoto trestu odůvodňuje dosavadní způsob života obžalovaného, který rozhodně nelze charakterizovat jako řádný a trestné činnosti se obžalovaný dopouštěl právě mimo jiné i v obvodu Okresního soudu v Táboře. Daný trest je ukládán za úmyslný trestný čin, obžalovaný nemá trvalý pobyt v obvodu Okresního soudu v Táboře, zvolená výměra ve výši 2 roky zcela odpovídá účelu tohoto trestu. Protože základní trest byl obžalovanému ukládán mimo jiného jako trest souhrnný, pak v souladu s ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku musel být zrušen i výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Příbrami ze dne 29.11.2013 č. j. 3T 192/2013-135, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla svůj podklad. V ostatních výrocích tedy ve výroku o vině jakož i výroku, jímž byl podle § 45 odst. 1 tr. zákoníku zrušen výrok o vině a výrok o trestu z trestního příkazu OS Praha–východ ze dne 31.07.2013 č. j. 1T 168/2013-51 jakož i všechny další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad, zůstal napadeným rozsudek nedotčen.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

V Táboře dne 11. června 2014

JUDr. Jiřina Roubíčková, v. r.
předsedkyně senátu

JUDr. Marie Cvachová, v. r.
Zpracovala

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Andreasová

